

9. Zmartwychwstanie sprawiedliwych

1. Jaką prawdę ujawnia Bóg człowiekowi słowami starożytnego Hioba? (s.2)
2. Z jakim jeszcze innym przekonaniem podzielił się Hiob z potomnymi? (s.2)
3. Jakimi słowami psalmista Dawid dzieli się swoją nadzieją? (s.2)
4. Jakiej otuchy dodaje Bóg na temat świętych, którzy zasnęli? (s.2)
5. Czy nie powinniśmy się dziwić zgodnie ze słowami Jezusa? (s.2)
6. Na jakim jedynie fakcie apostoł Paweł opiera nadzieję chrześcijańską? (s.2)
7. Jakie oświadczenie składa następnie apostoł Paweł? (s.3)
8. Co nie powinno być przedmiotem naszej niepewności? (s.3)
9. Co jest podstawą naszej nadziei i pocieszenia? (s.3)
10. Co jest powiedziane o tych, którzy zostaną objęci pierwszym zmartwychwstaniem? (s.3)
11. Kiedy nastąpi zmartwychwstanie sprawiedliwych? (s.3)
12. Jakie wydarzenie nastąpi zaraz potem? (s.4)
13. Jak zgodnie ze słowami apostoła Pawła będzie wyglądało zmartwychwstanie sprawiedliwych? (s.4)
14. Jaka zmiana dokona się w ich ciałach? (s.4)
15. Zgodnie ze Swoją obietnicą jakich jeszcze innych zmian dokona Pan? (s.4)

Podsumowanie (s.5)

1. Jaką prawdę ujawnia Bóg człowiekowi słowami starożytnego Hioba?

„Gdy człowiek umiera, czy znowu ożyje? Przez wszystkie dni mojej służby będę oczekiwał, aż nadejdzie zmiana. Wtedy będziesz wołał, a ja ci odpowiem, będziesz tęsknił za tworem swoich rąk.” — Hi 14,14.15

2. Z jakim jeszcze innym przekonaniem podzielił się Hiob z potomnymi?

„Lecz ja wiem, że Odkupiciel mój żyje i że jako ostatni nad prochem stanie! Ze potem, chociaż moja skóra jest tak poszarpana, uwolniony od swego ciała będę oglądał Boga.” — Hi 19,25.26

3. Jakimi słowami psalmista Dawid dzieli się swoją nadzieją?

„Ale ja dzięki sprawiedliwości ujrzę oblicze twoje, kiedy się obudzę, nasycę się widokiem twoim.” — Ps 17,15

4. Jakiej otuchy dodaje Bóg na temat świętych, którzy zasnęli?

„Mamże ich wyzwolić z krainy umarłych, od śmierci ich wykupić? O, śmierci, gdzie są twoje plagi, o, piekło, gdzie jest twoja zaraza? Moje oczy nie znają litości.” — Oz 13,14

5. Czy nie powinniśmy się dziwić zgodnie ze słowami Jezusa?

„Nie dziwcie się temu, gdyż nadchodzi godzina, kiedy wszyscy w grobach usłyszą głos jego; I wyjdą ci, co dobrze czynili, by powstać do życia; a inni, którzy źle czynili, by powstać na sąd.” — J 5,28.29

6. Na jakim jedynie fakcie apostoł Paweł opiera nadzieję chrześcijańską?

„A jeśli się o Chrystusie opowiada, że został z martwych wzbudzony, jakże mogą mówić niektórzy między wami, że zmartwychwstania nie ma? Bo jeśli nie ma zmartwychwstania, to i Chrystus nie został wzbudzony; A jeśli Chrystus nie został wzbudzony, tedy i kazania nasze daremne, daremna też wasza wiara; Wówczas też byliśmy fałszywymi świadkami Bożymi, bo świadczyliśmy o Bogu, że Chrystusa wzbudził, którego nie wzbudził, skoro umarli nie bywają wzbudzeni. Jeśli bowiem umarli nie bywają wzbudzeni, to i Chrystus nie został wzbudzony; A jeśli Chrystus nie został wzbudzony, daremna jest wiara wasza; jesteście jeszcze w swoich grzechach. Zatem i ci, którzy zasnęli w Chrystusie, poginęli. Jeśli tylko w tym życiu pokładamy nadzieję w Chrystusie, jesteśmy ze wszystkich ludzi najbardziej pożałowania godni.” — 1Kor 15,12-19

7. Jakie oświadczenie składa następnie apostoł Paweł?

„A jednak Chrystus został wzbudzony z martwych i jest pierwiastkiem tych, którzy zasnęli. Skoro bowiem przyszła przez człowieka śmierć, przez człowieka też przyszło zmartwychwstanie. Albowiem jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy zostaną ożywieni.” — w. 20-22

Uwaga: Obok męczeńskiej śmierci zmartwychwstanie Chrystusa jest bez wątpienia jednym z najistotniejszych faktów historii. Na nim opiera się cała nadzieja Kościoła.

W zmartwychwstaniu Chrystusa objawiona została prawda, że przeznaczeniem człowieka jest życie. Jeśli podważa się zmartwychwstanie, podważa się jedna z najważniejszych doktryn chrześcijaństwa. W tym cudownym akcie Kościół otrzymał zapewnienie uczestnictwa w zmartwychwstaniu, uczestnictwa w życiu wiecznym.

8. Co nie powinno być przedmiotem naszej niepewności?

„A nie chcemy, bracia, abyście byli w niepewności co do tych, którzy zasnęli, abyście się nie smucili, jak drudzy, którzy nie mają nadziei.” — 1Tes 4.13

9. Co jest podstawą naszej nadziei i pocieszenia?

„Albowiem jak wierzymy, że Jezus umarł i zmartwychwstał, tak też wierzymy, że Bóg przez Jezusa przywiedzie z nim tych, którzy zasnęli.” — w. 14

10. Co jest powiedziane o tych, którzy zostaną objęci pierwszym zmartwychwstaniem?

„Błogosławiony i święty ten, który ma udział w pierwszym zmartwychwstaniu; nad nimi druga śmierć nie ma mocy, lecz będą kapłanami Boga i Chrystusa i panować z nim będą przez tysiąc lat.” — Ap 2,6

11. Kiedy nastąpi zmartwychwstanie sprawiedliwych?

„A to wam mówimy na podstawie Słowa Pana, że my, którzy pozostaniemy przy życiu aż do przyjścia Pana, nie wyprzedzimy tych, którzy zasnęli. Gdyż sam Pan na dany rozkaz, na głos archanioła i trący Bożej zstąpi z nieba; wtedy najpierw powstaną ci, którzy umarli w Chrystusie.” — 1Tes 4,15.16

12. Jakie wydarzenie nastąpi zaraz potem?

„Potem my, którzy pozostaniemy przy życiu, razem z nimi porwani będziemy w obłokach w powietrze, na spotkanie Pana; i tak zawsze będziemy z Panem.” — w. 17

13. Jak zgodnie ze słowami apostoła Pawła będzie wyglądało zmartwychwstanie sprawiedliwych?

„Oto tajemnicę wam objawiam: Nie wszyscy zaśniemy, ale wszyscy będziemy przemienieni. W jednej chwili, w oka mgnieniu, na odgłos trąby ostatecznej; bo trąba zabrzmi i umarli wzbudzeni zostaną jako nie skażeni, a my zostaniemy przemienieni.” — 1Kor 15,51.52

14. Jaka zmiana dokona się w ich ciałach?

„Tak też jest ze zmartwychwstaniem. Co się sieje jako skażone, bywa wzbudzone

nieskażone; Sieje się w niestawie, bywa zbudzone w chwale, sieje się w słabości, bywa wzbudzone w mocy; sieje się ciało cielesne, to jest także ciało duchowe.” — w. 42-44

15. Zgodnie ze Swoją obietnicą jakich jeszcze innych zmian dokona Pan?

„I otrze wszelką łzę z oczu ich, i śmierci już nie będzie; ani smutku, ani krzyku, ani mazołu jeź nie będzie; albowiem pierwsze rzeczy przeminęły.” — Ap 21,4

Podsumowanie

Wśród trzęsień ziemi, rozdzierających niebo błyskawic i huczących grzmotów rozlega się głos Syna Bożego wzywający świętych z grobów, Zbawiciel spogląda na groby sprawiedliwych, podnosi rękę ku niebu i woła: „Zbudźcie się, zbudźcie się, którzy śpicie w prochu i powstańcie!” W każdym zakątku świata umarli słyszą ten głos i wychodzą z grobów. Ziemia drży od kroków zmartwychwstałych, tworzących wielki tłum ze wszystkich narodów, pokoleń i języków. Wychodzą z więzienia śmierci, przyodziani wspaniałością nieśmiertelnością i wołają: „Gdzież jest o śmierci, zwycięstwo twoje? Gdzież jest, o śmierci, żądło twoje?” 1Kor 15,55. Żyjący sprawiedliwi i zmartwychwstali święci łączą swe głosy w długim radosnym okrzyku zwycięstwa.

Z prochu ziemi wszyscy wychodzą w tej postaci, w jakiej złożono ich do grobu. Adam, który stoi wśród zmartwychwstałych, jest wysoki i odznacza się majestatyczną postawą; jest niewiele niższy od Syna Bożego. Widać ogromną różnicę między nim a ludźmi późniejszych pokoleń. Porównując ich można zobaczyć zwyrodnienie rodzaju ludzkiego. Wszyscy jednak powstają z zapalem, świeżością wiecznej młodości. Na początku człowiek został stworzony na obraz Boży nie tylko w charakterze, lecz także w postaci i wyglądzie. Grzech zniekształcił obraz Boży i zatarł go prawie zupełnie, lecz Chrystus przyszedł, aby przywrócić to, co zostało stracone. On zmieni nasze ciało i uczyni je podobnym do Swego chwalebego ciała. Śmiertelne, przemijające, pozbawione piękności i splamione grzechem ciało człowieka stanie się doskonałe, piękne i nieśmiertelne. Wszelkie skazy i ułomności pozostaną w grobie. Dopuszczeni ponownie do drzewa żywota w tak dawno utraconym raju, zbawienie będą wzrastać, aż dorosną do postaci, jaką człowiek posiadał na początku. Ostatnie ślady przekleństwa grzechu zostaną usunięte i wierni Chrystusowi przywdzieją wspaniałość naszego Boga, będąc doskonałym odbiciem Pana w duchu, duszy i ciele. O, cudowne zbawienie tak długo rozważane, tak długo oczekiwane, lecz nigdy w zupełności nie rozumiane!

Żyjący sprawiedliwi zostaną w okamgnieniu przemienieni. Będą uwielbieni. Gdy zabrmi głos Boży, otrzymają nieśmiertelność i razem ze zmartwychwstałymi świętymi zabrani zostaną na spotkanie Pana w powietrze. Aniołowie zgromadzą wybranych Bożych z czterech krańców ziemi. Przyniosą także małe dzieci i oddadzą je matkom. Przyjaciele, których rozłączyła śmierć, znowu się połączą, aby się już nigdy nie rozstawać i razem podążą z radosnym śpiewem w stronę miasta Boga.

* * *

opracowanie pytań: Rajmund Dąbrowski

komentarz: Ellen G. White